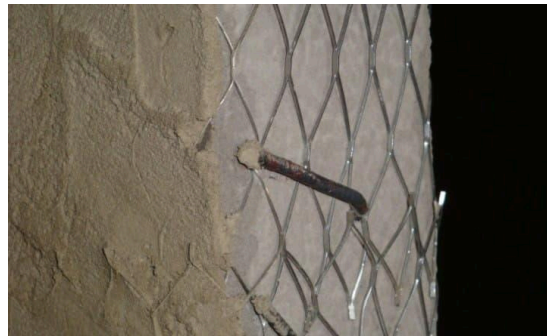

Армування товстого намету на укосах. Визначення кута розсіювання укосів

Армування товстого намету на укосах.

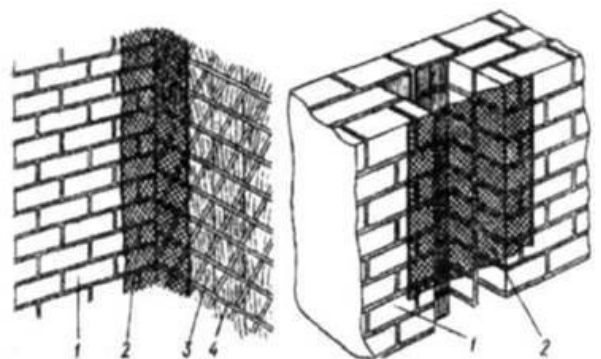
У місцях потовщеного штукатурного шару (віконні та дверні укоси, галтелі, карнизи) чи на стиках дерев'яної і кам'яної поверхонь набивають металеву сітку з розміром отворів від 10*10 до 30х30 мм або цвяхи, на які намотують дріт. Якщо в деяких місцях на плоских горизонтальних поверхнях товщина штукатурного шару буде більше 2 см, а на вертикальних — більше 3 см, їх також обтягують сіткою або роблять плетіння з дроту.

Сітку прибивають до поверхні цвяхами, які забивають безпосередньо в поверхню, у шви кам'яної кладки або в заздалегідь закладені дерев'яні пробки. Щоб сітка щільно не прилягала до поверхні і під час штукатурення у простір між нею і конструкцією западав розчин, під неї підкладають дерев'яні реєчки, дріт, вербові лозини завтовшки до 5 мм. Щоб сітка міцно трималася, цвях забивають до половини його довжини, лишок загинають, притискуючи ним сітку.

Ширина сітки для оббивання стику дерев'яної і кам'яної поверхонь має бути не менше 10 см. Канали, в яких прокладені електричні або телефонні кабелі, стояки центрального опалення чи водопроводу перед штукатуренням також затягують сіткою. У цьому випадку сітка повинна бути на 10—15 см ширшою ніж ширина каналу. Канали в конструкціях з бетону закладають плитами.

Плетіння по цвяхах виконують з дроту діаметром 0,8 — 1,2 мм. Якщо дріт погано гнеться, то його відпалюють. На поверхню, яку потрібно армувати, набивають рядами цвяхи на відстані 10 см один від одного. Аби іржа з дроту і

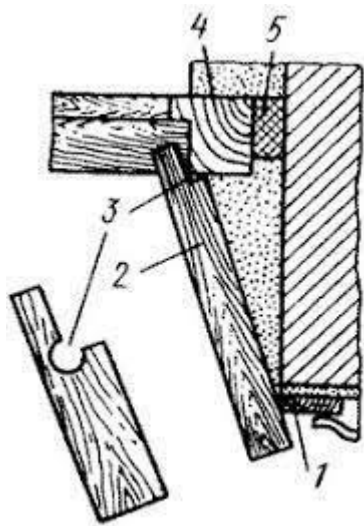
цвяхів не проходила на поверхню штукатурки, цвяхи забивають так, щоб їхні головки після штукатурення були нижче зовнішньої поверхні штукатурного шару не менш як на 15 мм. По забитих цвяхах натягують дріт, обмотуючи його один або два рази навколо цвяха.

Визначення кута розсіювання укосів

Після встановлення підвіконня на стіні по периметру прорізу прикріплюють напрямні рейки для пересування малки. Рейки прикріплюють до поверхні затискачами, прибивають цвяхами або «приморожують» гіпсовим розчином. Спочатку закріплюють верхню рейку, перевіряючи рівнем її горизонтальність, потім бокові, вертикальність яких можна перевірити виском. Для підвищення продуктивності праці можна використовувати рамки для обштукатурення укосів потрібних розмірів з шириною дошок 100 мм. Усі напрямні мають бути паралельні відповідним брускам коробки.

Площини укосів завжди роблять під тупим кутом до поверхні стіни. Розмір кута для верхнього і бокових укосів прорізу має бути однаковим. Для визначення місця закріплення напрямних рейок до коробки віконного блока застосовують дерев'яний кутник.

1- правило, 2 малка, 3 виріз, 4 коробка, 5 монтажна піна

Роботу виконують у такий спосіб.

Заклавши кутник у чверть коробки, рейкою визначають відстань між лінійкою кутника і прямою рейкою. Затиснувши рукою рейку в місці перетину її з кутником, їх приймають від коробки, а потім рейку міцно прибивають до кутника. При користуванні цим пристроєм визначають відстань від брусків коробки до напрямних рейок, які закріплюють на стіні. Частіше замість дерев'яного кутника використовують металевий. Пластина кутника яка фіксує положення рейок, пересувається на потрібну відстань і закріплюється спеціальним гвинтом.

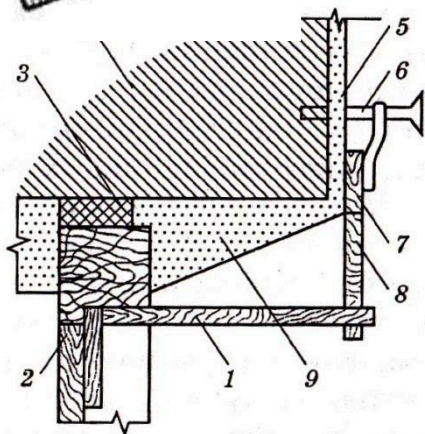

Рис. 1 . Установлення кута укосу за допомогою дерев'яного кутника:

1 — кутник; 2 — коробка; 3 — теплоізоляційний шар; 4 — стіна; 5 — шар штукатурки на стіні; 6 — рейкоутримувач; 7 — рейка; 8 — рейка; 9 — укіс із штукатурного розчину

